

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. IV. Si necessitas dicta non officiat demerito, damnati & dæmones
novas pœnas incurrerent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

S E C T I O . I V .

Si necessitas immutabilis voluntaria non officiat demerito, ut vult Iansenius, difficile est intelligere iuxta principia S. Augustini, cur damnati & daemones per omnem æternitatem nostras pœnas reipsâ non mereantur & incurrant, contra æternam Legem de amando Deo peccando non amando.

Meriti conditionem ab acceptatione Dei pendere sat planum est. At an demeriti etiam conditio ad eò sit arbitraria, & non ex natura fluat peccati sufficienti libertate patrati quod puniendum videatur, de quo nulla pœnitudo agitur, plus videtur habere difficultatis, pensatis Augustini principiis ab æternâ lege divinæ æquitatis deductis, cuiusmodi sunt sequentia. Primum

S Aug. l. 2. c. 6. est: Ad naturalem iustitiam ordinem pertinet, ut cont. Faust. aut peccata non fiant, aut IMPUNITA ESSE NON cap. 3. VALEANT.

L. 2. de lib. arb. c. 9. Secundum: Si peccata fiant, & desit miseria, nihilominus dehonestat ordinem iniquitas.

ibid. c. 15. Tertium: A quo accepit natura posse recta facere cum velit, ab eo accepit, ut sit etiam misera, si non fecerit, & beata si fecerit. Quia enim nemo superat leges Omnipotentis Creatoris, non finitur anima non reddere debitum. . . itaque si non reddit faciendo iustitiam, REDDET PATIENDO MISERIAM: quid in utroque verbum illud DEBITI sonat.

Quar -

DE PROPOSITIONE III. 347

Quartum : Nullò autem temporis intervallò *Ibid.*
 ista dividuntur, ut quasi aliò tempore non faciat
 quod debet & aliò patiatur quod debet, ne vel punctò
 temporis universalis pulchritudo turpètur, ut sit in
 eà dedecus culpæ sine decore vindictæ.

Quod si in locò misericordiæ & in diebus salu-
 tis ad naturalem justitiæ ordinem pertineat, ut
 peccata impunita esse non valeant, & non sit dedecus
 culpæ sine decore vindictæ: Et à Deo, cui proprium
 est miserèri semper & parcere, nullus debita
 gravioris pœnæ accipit veniam, nisi qualemcumque *L. de Cont.
 cap. 6.*
 etsi longè minorem quam debet, solverit pœnam, ut
 Augustinus loquitur; quid de peccatis damnato-
 rum in inferno, ubi nulla redemptio? quid de
 diebus iræ & justii Judicii Dei arbitrabimur, quæ
 licet inevitabili necessitate, tamen sufficienti, ut
 Jansenius censet, libertate, imò majori commit-
 tuntur? Statusnè solus mutabit ordinem naturalem
 Justitiæ, ut impunita esse valeant? Nam obstante
 hòc statu Jansenius ipse concedit Diabolum pro
 variis peccatis ad quæ homini incentor est à Deo
 puniendum. Non veretur inquit (Augustinus) eis *Ianf. l. 7.*
 (dæmonibus) non tantum peccandi voluntatem & *de Grat. Cbr.*
 vera peccata, sed etiam invidentiæ caterorumque *Salv. c. 11.*
 peccatorum quæ in mundò damnati perpetrant sup- *pag. 785.*
 plicium attribuire: ut non modò peccatorum sed &
 POENARUM LUENDARUM SINT REI. Verba Augu-
 stini sunt: illi Principes contrà quos habère nos col-
 luctationem dicit Apostolus, pœnam peccatorum suo-
 rum priores patiuntur quam noceant. Et libro de
 naturâ boni: Cum per potestatem quam diabolo de-
 dit, omnia justè ipse Deus fecerit, non tamen pro
 his justis factis, sed pro iniquâ nocendi voluntate,
 quæ ipsius diaboli fuit, ei reddetur in fine suppli-
 cium. Quod ne Paradoxum videatur, id con-
 firmat ex ipsis Recentiorum principiis: Nam &
 ipsi quamvis voluntatem immobilem in malo per-
 versâque

348 LIBER QUARTUS

pag. 787.

versâque sui dilectione possideant, indifferenter tamen eligere possunt vel hoc vel istud malum, ad hoc vel istud peccatum homines impellere, hoc vel isto blasphemia convictio divinitatem incescere.

Sed cum ista indifferentia ex mente Jansenii nullô modô sit necessaria ad demerendum, non apparet cur dæmonibus non reddatur etiam supplicium pro eô quod Deum non diligunt, quod per omnem æternitatem non possunt. Nam tam hæc ommissio dilectionis æternâ lege præceptæ dæmonibus libera est, quam alia peccata, eô quod sine coactione & cum delectatione committatur.

L. 4 de stat.
nat. lapsæ.
cap. 25.
pag. 664.

Sed inquit Jansenius alibi, quod non amplius damnationem graviores eorum peccata mereantur, statui peccantium, non innocentie talium actionum tribui debet.

Quomodô aliis peccatis reddetur supplicium, ut ex Augustinô Jansenium probasse vidimus? an impedit status quò minus unum peccatum sat liberè commissum plectatur, & non ut alterum? Et quomodô ad naturalem Justitiæ ordinem pertinet, ut ne vel punctô temporis sit dedecus culpæ sine decore vindictæ? Id tamen exertissimè negat Augustinus.

Nec est quod dicatur Augustinus non resistere illis, qui docent in inferno aliquos leviores pœnas passuros quam eorum peccata mereantur, ut videre est lib. 21. de civ. Dei c. 24. quia agitur ibidem de mitigandis pœnis peccatorum in hac vitâ commissorum, & intuitu & interventu precum Sanctorum, ut aliqui putabant: *Quod quidem non ideò confirmo, quia non resisto.* Quamquam hunc errorem satis refellat in præcedentibus, dum dicit Ecclesiam non oraturam pro damnandis si eos nosset, quam non orat pro dæmonibus, nempe ab infernô reipsa liberandis aut eorum suppliciis alleviandis.

SEC.